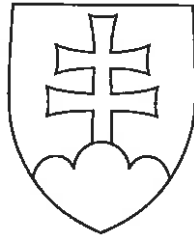

Rada pre vysielanie a retransmisiu Dobrovičova 8, P.O.Box 155, 810 00 Bratislava 1	
3 1 -12- 2013	
Podacie číslo: 6004	Číslo spisu:
Prílohy/ly: 1	Vydavuje: 92

Toto rozhodnutie nebolo právoplatné
dňa... 2.1.2014
a vykonané...
Krajský súd v Bratislave
dňa... 3.3.2014 Brožík

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členov senátu JUDr. Soni Langovej a JUDr. Miloty Tóthovej, v právnej veci žalobcu: **Rozhlas a televízia Slovenska**, Mýtina 1, Bratislava, IČO: 47 232 480, zast. advokátskou kanceláriou *Procházka & partners, spol. s r.o., so sídlom Búdkova 4, Bratislava, konajúcim prostredníctvom: doc. JUDr. Radoslav Procházka, PhD., JSD., advokát*, proti žalovanému: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Dobrovičova 8, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. RL/678/2006 zo dňa 3.10.2006 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave žalobu **z a m i e t a**.

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

Odôvodnenie

Žalobou podanou pôvodne na Najvyšší súd SR dňa 1.12.2006 v zákonnej lehote (§ 250b ods. 1 OSP) postúpenej uznesením Najvyššieho súdu SR č.k. 2 SŽ 64/2006 zo dňa 18.1.2007 na Krajský súd v Bratislave sa domáhal žalobca preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. RL/678/2006 zo dňa 3.10.2006, jeho zrušenia a vrátenia mu veci na ďalšie konanie. Predmetným rozhodnutím žalovaný rozhodol o tom, že žalobca porušil povinnosť ustanovenú v § 16 písm. a) zák. č. 308/2000 Z. z. a to tým, že v programe Reportéri zo dňa 3.10.2005 odvysielal reportáž Čakanie na záchranu, v ktorej došlo k prezentácii jednostranných informácií a názorov bez toho, aby bola zabezpečená všestrannosť informácií a názorová pluralita k danej problematike v rámci vysielanej programovej služby. Za to bola žalobcovi uložená sankcia podľa § 64 ods. 1 písm. b) a § 65 ods. 1, ods. 2 písm. a) zák. č. 308/2000 Z. z. odvysielanie oznamu o porušení zákona Žalobca odôvodnil podanie žaloby tým, že napadnuté rozhodnutie žalovaného vychádza z nesprávneho právneho

posúdenia veci, ako aj neúplne a nespoľahlivo zisteného stavu veci, žalovaný si nezaobstaral potrebné podklady pre svoje rozhodnutie, pričom nebol viazaný len návrhom účastníkov. Žalobca poukázal na to, že odvysielaniu reportáže Čakanie na záchranu v programe Reportéri predchádzalo niekoľko týždňov zbierania informácií zo všetkých dostupných zdrojov (priami svedkovia - spolulezkyňa a dvojica doliehajúcich horolezcov, rodičia nebohej horolezkyne, okoloidúci turisti, členovia Horskej záchranej služby, predstavitelia Krajského riaditeľstva PZ v Prešove, zástupcovia Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, predstavitelia Air Transport Europe Poprad - leteckej zdravotnej služby (ATE), pilot vrtuľníku z externého prostredia, traumatológ, prepis rádiovkej komunikácie medzi dispečingom Horskej záchranej služby a pilotom a lekárkou z vrtuľníku). Na základe faktov získaných rozsiahlym zberom informácií bolo možné dospieť objektívne k záveru, že záchrana horolezkyne Vandy Furdíkovej na Šikmej veži zo dňa 30.7.2005 bola uskutočnená oneskorene. Oneskorenosť uskutočnenia záchrany dokazuje aj protokol Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou č. 198/2005. Žalobca vyslovil presvedčenie že tým, že jeho redaktori oslovili a vypočuli široký okruh respondentov, ktorí mohli prispieť k objasneniu priebehu záchranej akcie, došlo k naplneniu ustanovenia § 16 písm. a) zák. č. 308/2000 Z. z., nakoľko týmto konaním zabezpečil všestrannosť informácií a názorovú pluralitu v rámci vysielanej programovej služby. Taktiež má za to, že žalovaný sa mal zaoberať aj oneskoreným poskytnutím zdravotnej starostlivosti horolezkyni, ktorá skutočnosť bola podstatou tvrdení redaktorov v predmetnom programe. V písomnom podaní zo dňa 12.3.2007, ktorým žalobca doplnil žalobu, žalobca poukázal na pochybenie žalovaného v tom, že problematiku záchranej akcie horolezkyne Vandy Furdíkovej neposudzoval v rámci celej programovej služby, keďže danej téme sa venoval aj v ďalších častiach programu Reportéri a to odvysielaných v dňoch 24.10.2005 a 21.11.2005 (Reportáže Čakanie na záchranu II, Čakanie na záchranu III). Zároveň poukázal na nedodržanie zákonnej lehoty na vybavenie sťažností ustanovenej zák. č. 152/1998 Z. z. (§ 13 zákona stanovil lehotu 3 dní, ktorá sa mohla predĺžiť o 30 dní).

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení, doručeným Krajskému súdu v Bratislave dňa 27.4.2007 žiadal žalobu zamietnuť a poukazoval na to, že v konaní riadne zistil skutkový stav, správne aplikoval relevantné ustanovenia zákona, jeho rozhodnutie má všetky zákonné náležitosti, je riadne odôvodnené a žalobca nebol na svojich právach ukrátený ani rozhodnutím a ani postupom správneho orgánu. Žalovaný je presvedčený, že spracovaním predmetnej posudzovanej reportáže Čakanie na záchranu odvysielanej žalobcom dňa 3.10.2005 neboli recipientovi poskytnuté všestranné informácie o danej problematike, a preto sa reportáž nedá považovať za nestranné a nezaujaté hodnotenie situácie. Obvinenie vyplývajúce z reportáže o zodpovednosti leteckej zdravotnej služby - Air Transport Europe Poprad zo smrti horolezkyne vyhodnotil ako neobjektívne a zavádzajúce. Vyjadrenie predstaviteľov Air Transport Europe Poprad odvysielané v reportáži (nasnímané skrytou kamerou) nemali náležitú výpovednú hodnotu spôsobilú objasniť okolnosti záchranej akcie a preto ich použitie v reportáži nemôže byť považované za adekvátne poskytnutie priestoru na vyjadrenie dotknutého subjektu. Žalovaný uviedol, že so žalobou napadnutého rozhodnutia vyplýva, že disponoval dôkazmi, ktoré spochybňujú záver vyslovený v predmetnej reportáži a týmito informáciami disponovali aj subjekty oslovené žalobcom v reportáži, a preto jeho tvrdenie, že poskytol recipientovi všestranné informácie, sa javí ako nepravdivé. Záverom žalovaný poukázal na svoju úlohu - skúmať či vysielanou programovou službou, resp. jej programami nie je porušovaný zákon č. 308/2000 Z. z..

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 1S 60/2007 - 81 zo dňa 1.4.2011 rozhodnutie žalovaného č. RL/678/2006 zo dňa 3.10.2006 zrušil podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. e)

Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) a v konaní úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalovaného voči uvedenému rozhodnutiu vyhovel a rozhodnutie prvostupňového súdu uznesením č.k. 5Sžo/28/2011 zo dňa 29.9.2011 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V predmetnom rozhodnutí Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil právny názor, že Rada sa o možnom porušení zákona zo strany žalobcu dozvedela na svojom zasadnutí dňa 25. apríla 2006 a z uvedeného vyplýva, že subjektívna lehota na rozhodnutie o uložení sankcie bola zachovaná (rozhodnutie bolo vydané dňa 3.10.2006) a pokiaľ prvostupňový súd napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nerozhodol vo veci v súlade so zákonom. Uložil Krajskému súdu v Bratislave jednak vec znova meritórne prejednať v medziach žaloby, (vrátane vysporiadania sa s námietkou nedodržania lehoty objektívnej) a znovu o nej rozhodnúť.

Krajský súd postupujúc v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu sa zaoberal vecnou stránkou veci a posúdil skutkový stav.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 1S 60/2007 - 131 zo dňa 27.4.2012 žalobu v súlade s ust. § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

V dôsledku odvolania sa žalobcu bola vec preskúmaná Najvyšším súdom Slovenskej republiky, ktorý odvolaniu žalovaného voči uvedenému rozhodnutiu vyhovel a rozhodnutie prvostupňového súdu uznesením č.k. 5Sžo/36/2012 zo dňa 28.3.2013 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie pre závažné procesné pochybenie. V predmetnom rozhodnutí Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil právny názor, že zastúpenie advokátom v konaní podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. vzhľadom na osobitnú úpravu v piatej časti O.s.p. znamená, že v konaní pred súdom, osobitne na pojednávaní koná za žalobcu advokát, teda osoba zapísaná v zozname vedenom SAK a nakoľko advokátsky koncipient nie je advokátom, v správnom súdnictve pre osobitnú úpravu zastúpenia nemôže byť ustanovenie § 25 ods. 3 O.s.p. aplikované. Vzhľadom na obligatórnu povahu ustanovenia § 250a Os.p. neprichádza do úvahy podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. primerané použitie ustanovení prvej časti O.s.p., t.j. ani § 25. Krajský súd nezabezpečil v konaní v plnej miere obligatórne právne zastúpenie žalobcu advokátom podľa § 250a O.s.p. a následne odňal možnosť žalobcovi konať pred súdom podľa § 250f ods. 2 O.s.p., keď na pojednávaní dňa 27.4.2012 prítomnému splnomocnenému advokátskemu koncipientovi postupom podľa § 250a O.s.p. nedal možnosť zastupovať žalobcu a po začatí pojednávania vyhlásil uznesenie, že vec prejedná v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu. Hoci krajský súd správne postupoval podľa § 250a O.s.p., keď v žalobnej veci nepripustil zastupovanie advokátskym koncipientom, nemal vo veci vyhlásiť rozsudok, pretože žalobca nebol na tomto konaní riadne zastúpený advokátom. Uložil Krajskému súdu v Bratislave vytknutú vadu konania odstrániť a znovu vo veci rozhodnúť.

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 246 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a po nariadenom pojednávaní podľa § 250g ods. 1 O.s.p. dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, a preto je potrebné ju podľa § 250j ods. 1 O. s.p. zamietnuť.

Podľa ustanovenia § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, teda najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi.

V intenciách citovaného ustanovenia § 244 ods. 1 O.s.p. súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi.

V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia.

Úlohou súdu v prejednávanej veci bolo preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného č. RL/678/2006 zo dňa 3.10.2006, ktorým žalovaný rozhodol o tom, že žalobca porušil povinnosť ustanovenú v § 16 písm. a) zák. č. 308/2000 Z. z. a to tým, že v programe Reportéri zo dňa 3.10.2005 odvysielal reportáž čakanie na záchranu, v ktorej došlo k prezentácii jednostranných informácií a názorov bez toho, aby bola zabezpečená všestrannosť informácií a názorová pluralita k danej problematike v rámci vysielanej programovej služby, za čo žalobcovi uložil sankciu podľa § 64 ods. 1 písm. b) a § 65 ods. 1, ods. 2 písm. a) zák. č. 308/2000 Z. z. odvysielanie oznamu o porušení zákona

Z obsahu administratívneho spisu žalovaného súd zistil, že na základe prešetrovania sťažnosti došlej žalovanému dňa 8.11.2005 vypracoval žalovaný správu o šetrení sťažnosti zo dňa 30.3.2006, ktorá bola prerokovaná na rokovaní rady (žalovaného) dňa 25.4.2006, na ktorom bolo prijaté uznesenie o začatí správneho konania voči žalobcovi. Oznámenie o začatí správneho konania voči žalobcovi zo dňa 16.5.2006, v ktorom bol zároveň vyzvaný na vyjadrenie sa k sťažnosti a navrhnutie prípadných dôkazov najneskôr do 15 dní od doručenia tohto oznámenia, ktoré bolo doručené žalobcovi dňa 19.5.2006. Žalobca sa k začatiu správneho konania vyjadril písomne až dňa 3.10.2006. Dňa 27.9.2006 boli žalovaným vypracované dva alternatívne návrhy rozhodnutia vo veci prešetrenia sťažnosti a dňa 3.10.2006 bolo žalovaným prijaté žalobou napadnuté rozhodnutie, vypracované dňa 3.11.2006. Predmetným rozhodnutím číslo RL/678/2006 zo dňa 3.10.2006 žalovaný rozhodol o tom, že žalobca porušil povinnosť ustanovenú v § 16 písm. a) zák. č. 308/2000 Z.z. a to tým, že v programe Reportéri zo dňa 3.10.2005 odvysielal reportáž Čakanie na záchranu, v ktorej došlo k prezentácii jednostranných informácií a názorová pluralita k danej problematike v rámci vysielanej programovej služby. Za to bola žalobcovi uložená sankcia - upozornenie na porušenie zákona a uložená povinnosť odvysielania oznamu o porušení zákona. V rozhodnutí bol prepis celej odvysielanej relácie zo dňa 3.10.2005. Žalovaný po zhodnotení všetkých dostupných informácií skonštatoval, že došlo k porušeniu povinnosti stanovenej v § 16 písm. a) zák. č. 308/2000 Z. z. a to konaním žalobcu, keďže tento v odvysielanej reportáži neuviedol úplné informácie, čím zavádzal verejnosť, odvysielal zábery zo skrytej kamery

proti výslovnej vôli dotknutej strany. Pri spracovaní prešetrovanej reportáže neboli redaktorom žalobcu objektívne vyhodnotené všetky dostupné dôkazy preukazujúce priebeh opisovanej udalosti. Reportáž spochybnila poskytnutie nevyhnutnej lekárskej pomoci horolezkyňi spoločnosťou Air Transport Europe, spol. s r.o., Poprad, ako aj prácu Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou.

Rozsah preskúmvanej činnosti súdu je vymedzený tak, že preskúmvaniu podliehajú zásadne všetky rozhodnutia orgánov štátnej správy, ktorými sa rozhodlo o právach a povinnostiach fyzických alebo právnických osôb. Zásada tzv. generálnej klauzuly vyplýva z ustanovenia čl. 36 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a z čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 16 písm. a) zák. č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách vysielateľ je povinný zabezpečiť všestrannosť informácií a názorovú pluralitu v rámci vysielanej programovej služby.

Podľa § 64 ods. 1 zák. písm. a) a b) cit. zákona za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona.

Podľa § 64 ods. 3 cit. zákona rada o uložení sankcie rozhodne do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa o porušení povinnosti podľa odseku 1 dozvedela, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď bola povinnosť porušená.

Podľa § 71 cit. zákona na konanie podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní) okrem ustanovení § 49, 53, 54, 56 až 68 správneho poriadku.

Podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 2 cit. zákona výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

Podľa § 47 ods. 3 cit. zákona v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Súd z pripojeného administratívneho spisu žalovaného zistil, že žalovaný dňa 30.3.2006 vypracoval správu o šetrení sťažnosti zo dňa 8.11.2005, v ktorej žalovaný konštatuje, že daná reportáž nenaplnila podmienky ust. § 16 písm. a) zák. č. 308/2000 Z. z., a

preto bolo navrhnuté začatie správneho konania vo veci. V predmetnej správe sa ďalej konštatuje, že žalobca bol dňa 9.11.2005 požiadaný o stanovisko k predmetu sťažnosti a o zaslanie záznamu napadnutého vysielania. Dňa 1.12.2005 žalobca zaslal stanovisko, v ktorom uviedol, že pri uchovávaní záznamov je postupované v súlade s ustanovením § 16 písm. e) zákona č. 308/2000 Z.z., t.j. súvislé záznamy z vysielania sú uchovávané počas 30 dní odo dňa ich vysielania v zodpovedajúcej kvalite a nakoľko požiadavka žalovaného bola žalobcovi zaslaná až 14.11.2005, t.j. po uplynutí zákonom stanovenej lehote, žalobca už predmetný záznam k dispozícii nemá. Dňa 12.12.2005 žalovaný oznámil sťažovateľovi, že nie je možné predmetnú sťažnosť prešetriť z dôvodu nedodania záznamu napadnutého vysielania po uplynutí zákonom stanovenej lehoty 30 dní na uchovanie záznamov vysielania. Dňa 21.2.2006 bol žalovanému zo strany sťažovateľa doručený zvukovo obrazový záznam napadnutej reportáže so opakovanou žiadosťou o prešetrenie podanej sťažnosti.

K samotnému vybaveniu sťažnosti zo dňa 8.11.2005 došlo až rozhodnutím žalovaného zo dňa 25.4.2006 o začatí správneho konania voči žalobcovi, keďže konštatoval možné porušenie zákona zo strany žalobcu.

V zmysle § 64 ods. 3 zák. č. 308/2000 Z. z. je stanovená subjektívna a objektívna lehota, v rámci ktorých má žalovaný povinnosť rozhodnúť o uložení sankcie za porušenie zákona voči porušiteľovi (žalobcovi). V danom prípade súd zistil, že objektívna lehota, v ktorej mohol uložiť žalovaný sankciu žalobcovi (jeden rok odo dňa, kedy došlo k porušeniu povinnosti) bola zachovaná, keďže k porušeniu povinnosti zo strany žalobcu došlo podľa napadnutého rozhodnutia žalovaného zo dňa 3.10.2005, t.j. v deň, kedy bola predmetná skúmaná reportáž Čakanie na záchranu odvysielaná žalobcom a rozhodnutie žalovaného o uloženie sankcie žalobcovi bolo žalovaným prijaté dňa 3.10.2006, t.j. posledný deň zákonnej objektívnej lehoty.

Subjektívna zákonom stanovená lehota, v rámci ktorej mohol žalovaný rozhodnúť o uložení sankcie voči žalobcovi za jeho porušenie zákona bola, s prihliadnutím na stanovisko odvolacieho súdu v danom prípade dodržaná, vzhľadom na to, že Rada sa o možnom porušení zákona zo strany žalobcu dozvedela na svojom zasadnutí dňa 25. apríla 2006.

Súd v tejto súvislosti konštatuje, že v ustanovení § 64 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. v znení platnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia, počítanie objektívnej jednoročnej lehoty je jednoznačne stanovené od momentu, kedy Rada o uložení sankcie rozhodne a nie od momentu, kedy rozhodnutie aj doručí povinnému subjektu a tento princíp sa týka rovnako aj počítania subjektívnej lehoty.

Súd mal za preukázané, že žalobca so žalovaným v rámci správneho konania vôbec nespolupracoval, nakoľko svoje prvé námietky k prejednávanej veci doložil až 3.10.2006, napriek skutočnosti, že takto mal urobiť do 15 dní od doručenia oznámenia o začatí správneho konania voči žalobcovi zo dňa 16.5.2006, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 19.5.2006 a taktiež neoznámil žiadne ďalšie skutočnosti, ktoré by mali vplyv na rozhodnutie žalovaného. Žalobca v podanej žalobe potvrdil, že dňa 23.11.2006 prevzal napadnuté rozhodnutie žalovaného č. RL/678/2006 zo dňa 3.10.2006, takže lehota na podanie žaloby ako aj prípadných dodatkov k žalobe uplynula dňom 23.1.2007. Pokiaľ žalobca podaním zo dňa 12.3.2007 doplnil žalobu s poukazom na ďalšie relácie, ktoré vysielal dňa 24.10.2005

a 21.11.2005, súd má za to, že toto doplnenie žaloby bolo urobené po uplynutí lehoty podľa § 250b O.s.p.

Podľa § 16 písm. a) zák. č. 308/2000 Z.z. vysielateľ je povinný zabezpečiť všestrannosť informácií a názorovú pluralitu v rámci vysielanej programovej služby. Súd je toho názoru, že vysielané relácie zo dňa 3.10.2005, 24.10.2005 a 21.11.2005 boli vzhľadom na ich obsah odvysielané ako uzavretý celok, keďže žalobca najmä v relácii zo dňa 3.10.2005 v závere neuviedol, že napr. podľa vývoja okolností mieni pokračovať v danej téme aj v ďalších reláciách. Súd je toho názoru, že aj informácie týkajúce sa predmetnej udalosti, ktorá je obsahom prvej relácie, musia byť vysielané korektne a objektívne, pretože sa nedá podceniť psychologický a spoločenský dopad prijímaných informácií na občanov, a teda v prípade neobjektívnej informácie má ďalekosiahly dopad aj na vnímanie subjektu, ktorého činnosti sa relácia dotýka.

Súd v súvislosti s napadnutým rozhodnutím č. RL/678/2006 zo dňa 3.10.2006 konštatuje, že zo strany žalovaného bol v danej veci dostatočne identifikovaný skutok, ktorým sa žalobca dopustil porušenia právnej povinnosti, táto skutočnosť bola žalobcovi v konaní aj oznámená. Žalobca sa k nim v správnom konaní aj bez ďalšieho vyjadril. Súd preto výrok napadnutého rozhodnutia považoval za vymedzený jasne a určito, identifikovateľne a teda dostatočne.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že žalobcovi nemožno priznať úspech v konaní, postup a rozhodnutie žalovaného boli v súlade so zákonom, ktorý sa dôsledne vysporiadal s námietkami žalobcu a nie je dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia.

Súd v súlade s právnym názorom Najvyššieho súdu vyslovenom v uznesení č.k. 5Sžo/36/2012 zo dňa 28.3.2013 na pojednávanie na deň 15.11.2013 predvolal právneho zástupcu žalobcu, ktorý predvolanie prevzal dňa 10.10.2013. Právny zástupca žalobcu uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 5Sžo/36/2012 zo dňa 28.3.2013 prevzal dňa 7.5.2013 a teda mal jednoznačne vedomosť, čo bolo dôvodom pre zrušenie napadnutého rozhodnutia. Právny zástupca sa na pojednávanie súdu dňa 15.11.2013 napriek riadnemu predvolaniu nedostavil, svoju neúčast' na ňom neospravedlnil a ani nepožiadala o jeho odročenie, hoci bol o termíne pojednávania riadne a s dostatočným predstihom upovedomený, a preto súd podľa § 250g ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku vec prejednal v jeho neprítomnosti. Súd v tejto súvislosti ďalej uvádza, že neprítomnosť právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní nepovažoval za prekážku v ďalšom konaní a za skutočnosť, ktorá by bránila vyhláseniu rozhodnutia, už aj vzhľadom na to, že ďalším odročením pojednávania z dôvodu nedostavenia sa právneho zástupcu žalobcu na pojednávanie by došlo k zbytočným prieťahom v konaní.

Súd žalobu zamietol v súlade s ust. § 250j ods. 1 O.s.p.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP, tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal a žalovaný nemá na náhradu trov konania zákonný nárok.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky prostredníctvom tunajšieho súdu v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku.

Odvolanie musí spĺňať náležitosti podľa ust. § 205 OSP

V Bratislave, dňa 15.11.2013

JUDr. Judita K o k o l e v s k á
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Martina Švrčková *Švrčková*

